

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ

Ο ΚΥΡ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ (DON PASQUALE)

ΚΩΜΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

ΕΙΣ 3 ΠΡΑΞΕΙΣ

Πρώτη παράσταση Ιταλικού Θεάτρου Παρισίων 1841

ΤΥΠΟΙΣ : ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΑΡΡΗ
ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 20—ΑΘΗΝΑΙ
1930

ΠΡΟΣΩΠΑ

Κύριος Πασχάλης : Γέρον, αγαμος, φυλάργυρος, εϋπιστος, πεισμων, αλλά κατά θάθος καλός.

Δόκιμος Μαλατέστας : Άστειος, έξυπνος, φίλος, τοῦ κ. Πασχάλη.

Έρνέστος : Άνεψιός τοῦ κ. Πασχάλη.

Νορίνα : Νεαρά χήρα, εδέξαπτος, αλλά ειλικρινής και αγαπητερή.

Συμβολαιογράφος.

Ἄφωνα πρόσωπα

Ἄρχιθαλαμηπόλος, Μοδίστα, Κουρεός.

Ἡ σκηνή ἐν Ρώμῃ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Αἴθουσα στό σπήτι τοῦ κ. Πασχάλη. Θύρα κοινῆς εἰσόδου εἰς τὸ μέσον. Δύο πλάγιες πού φέρουν εἰς τὰ ἐσωτερικά διαμερίσματα

Ὁ κ. Πασχάλης περιμένει τὸν γιατρὸ Μαλατέστα. Οὗτος εἰσερχεται και τοῦ ἀναγγέλει ὅτι τοῦ εὔρε τὴν νόμφη πού ζητεῖ. Εἶναι ἡ ἀδελφή του Σοφρώνια. Ὁ Μαλατέστα φεύγει ἐνῶ εἰσερχεται ὁ Έρνέστος ἀνεψιός του. Εἰς αὐτὸν ὁ κ. Πασχάλης ἀναγγέλει τοὺς προσεχεῖς γάμους του με τὴν ἀδελφήν τοῦ Μαλατέστα και τὸν ἀποκληρώνει. Φεύγει ὀργισμένος με τὸν θεῖον του.

Ἡ σκηνὴ ἀλλάζει (Δωμάτιον τῆς Νορίνας).

Ἡ Νορίνα λαμβάνει μίαν ἐπιστολήν τοῦ ἐρωμένου της Έρνέστου. Τῆς γράφει ὅτι ὁ κ. Πασχάλης σκοπεύει νὰ νυμφευθῆ και τὸν ἀποκληρώνει. Εἶναι ἀναγκασμένος νὰ φύγη ἀπὸ τὴν Ρώμη. Εἰσερχεται ὁ ἀδελφός της γιατρὸς Μαλατέστα ὁ ὁποῖος τῆς ἐξηγεῖ τὸ σχέδιο πού ἔχει καταστροφή διὰ νὰ κοροϊδέψῃ τὸν κ. Πασχάλη. Αὐτὸς ξεύρει πὼς ἔχει μίαν ἀδελφή στό σχολεῖο, θὰ τὴν περάσῃ γιὰ κείνη, θὰ τοῦ τὴν παρουσιάσῃ. Ὁ γέρος ξετρελαίνεται και ἔτσι τοὺς παντρεύει ὁ Μαλατέστας μεταχειριζόμενος διὰ συμβολαιογράφον ἕνα ἀνεψιόν του μετημφισμένον. Τὴν δίδασκει πὼς πρέπει νὰ ὑποκριθῆ νὰ φανῆ ἀθώα και πρωτόβγαλτη. Ἡ Νορίνα μιμεῖται ἐιθουσιασμένη και ἔτοιμη νὰ παίξῃ τὴν κωμῆδιάν αὐτή.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

(Δωμάτιον στό σπήτι τοῦ κ. Πασχάλη)

Ὁ κ. Πασχάλης ἀναμένει τὴν νόμφη. Εἰσερχεται ὁ γιατρὸς

Μαλατέστα οδηγών την Νορίνα από τὸ χέρι. Ἐχει σκεπασμένο τὸ πρόσωπό της μὲ ἓνα πυκνὸ βέλο. Μόλις βγήκε ἀπὸ τὸ σχολεῖο, τοῦ λέγει. Εἶναι λιγάκι ντροπαλὴ. Ὁ κ. Πασχάλης υποκλείεται, καὶ τὴν θαυμάζει ἀλλὰ θέλει νὰ ἴδῃ τὴν μορφή της. Τὸ βέλο, τὸ βέλο φωνάζει στὸν Μαλατέστα. Ἐπὶ τέλους ἡ Νορίνα βγάζει τὸ βέλο. Ὁ κ. Πασχάλης μένει ἐκθαμβὸς καὶ φωνάζει νὰ ἔλθῃ ὁ συμβολαιογράφος. Οὗτος ἔρχεται καὶ ἀρχίζει νὰ συντάσῃ τὸ συμβόλαιο καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Μαλατέστα, ἀλλὰ ἐνῶ ἡ Νορίνα πρόκειται νὰ υπογράψῃ, ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Ἐρνέστου ἀπὸ τὴν εἴσοδον. Ἡ Νορίνα ἀφίνει τὴν πέννα νὰ πέσῃ. Ὁ Ἐρνέστος ἔρχεται νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὸν θεῖο του, ἀλλὰ ἐκπλήσσεται βλέπων τὴν Νορίνα νόμφη τοῦ κ. Πασχάλη, ἀλλ' ὁ Μαλατέστα τὸν πέρνει κατὰ μέρος καὶ τοῦ ἐξηγεῖ τὸ τέχνασμα. Ἔτσι μὲ τρόπο φέρνει τὴν Νορίνα καὶ τὸν Ἐρνέστον καὶ υπογράφουν τὸ συμβόλαιο.

Ἡ νορίνα μόλις υπέγραψε παίρνει ὕψος τοληρὸν καὶ ἀπυθεῖ τὸν κ. Πασχάλη δισις θέλει νὰ τὴν ἐναγκαλισθῇ. ὁ Ἐρνέστος γελά. Ὁ κ. Πασχάλης θυλώνει, ἀλλὰ ἡ Νορίνα μὲ προσποιημένη δριμύτη τὸν βάζει στὴ θέσι του. Ὅλα πρέπει νὰ μὲ ὑπακούνε ἐδῶ μέσα τοῦ λέγει, μέχρι τοῦδε σ' ἐμεταχειρίσθηκα μὲ καλὸ τρόπο ἀλλὰ νὰ ξέρεις ὅτι θὰ δάλω καὶ χέρι ἀπάνω σου ἂν δὲν ὑποταχθῆς. Σημαίνει τὸ κουδοῦνι. Εἰσέρχεται ὁ ἀρχιπληρέτης, τοῦ αὐξάνει τὸ μισθὸ στὸ διπλάσιον, τὸν διατάσσει νὰ φέρῃ νέους ὑπηρέτας, δύο ἀμάξια, τέσσαρα ἄλογα, νέα ἐπιπλα. Ὁ κ. Πασχάλης δυσανασχετεῖ καὶ παρεμδαίνει, ἀλλὰ ἡ Νορίνα τὸ ὑβρίζει θόρυβος καὶ γέλια.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

(Σκηνοθεσία ἢ ἴδια τῆς δευτέρας πράξεως)

Ὁ κ. Πασχάλης στέλλει νὰ φωνάξῃ τὸν Μαλατέστα. Εἰσέρχεται ἡ Νορίνα ντυμένη πλούσια φορέματα ἕτοιμη νὰ ἐξέλθῃ. Πηγαίνω στὸ θέατρο. Ὁ κ. Πασχάλης ἐξανίσταται καὶ τῆς λέγει νὰ κηθῆσῃ ὀπίητι. Διαπληκτίζονται καὶ ἡ Νορίνα τὸν χαστούκιζει,

Ὁ κ. Πασχάλης κλαίει καὶ δαύρεται. Δὲν τοῦ μένει ἄλλο παρά νὰ πέσῃ νὰ πνιγῇ. Ἡ Νορίνα ἀλλάσσει τόνον καὶ τοῦ λέγει.

Καλέ μου ἀνδρουλάκη,
μὴ πιά μὲ σταυρώσεις
καὶ σκέψου λιγάκι
τ' ἄσπρα μαλλιά σου
Κοιμήσου παποῦ μου
μὲ ἦσυχον ὕπνον
γιὰ νὰ σὲ ξυπνήσω
θαρθῶ τὸ πρωτ

Διαζύγιο . . διαζύγιο . .
τὶ ὕπνο μου ψάλλεις ;
στὸ διάβολο ἄς πάη
κι' ὁ γάμος κι' αὐτῇ

Μπρὲ κακομοίρη
ἄλλο στὰ μυαλά σου
σὰν θᾶχεις κοντά σου
μὰ τέτοια τρελλῇ

Ἡ Νορίνα φεύγει καὶ μὲ τρόπο ἀφίνει νὰ πέσῃ κάτω κάποιον χαρτὶ διπλωμένο, Ὁ κ. Πασχάλης τὸ παίρνει καὶ διαβάζει : «μέταξὺ ἐνῆα καὶ δέκα ἀπόψε θράδου θάμαι πίσω ἀπὸ τὴν κήπο. Γιὰ μεγαλειότερη ἀσφάλεια θὰ μὲ μπάσῃ ἀπὸ τὴν κρυφὴ πορτοῦλα. Θὰ καταλάβῃς πὼς ἦρθα ἀπὸ τὸ τραγοῦδι μου. Χαίρε ὁ πιστὸς σου». Ὁ κ. Πασχάλης ἔξω φρενῶν διατάσσει νὰ ἔλθῃ ὁ Μαλατέστα γλήγορα. Ὁ Μαλατέστα ἐντούτοις συνεννοεῖται μὲ τὸν Ἐρνέστο. Μόλις μᾶς νοιώσει, τοῦ λέγει, τὸ παλτό σου καὶ δρόμο. Καὶ ἀφοῦ φύγῃ ὁ Ἐρνέστος εἰσέρχεται μέσα δπου τὸν περιμένει ὁ κ.

Πασχάλης. 'Ο κ. Πασχάλης τὸν κάμνει ἐνήμερον διὰ τὴν νυκτερινὴν συνάντησιν καὶ λέγει :

Στὴ στιγμὴ μὲ ἡσυχία
εἰς τὸν κῆπο ἄς κατεβοῦμε
τοὺς ἀνθρώπους μου θὰ πάρω
κ' ἐκεῖ μέσα θὰ κρυφτοῦμε
Καὶ τὸ ἐρωτικὸ ζευγάρι
σ' ἓνα νεῦμα μου δεμένο
εἰς τὸν κύριο ἀστυνόμο
θὰ τὸν πᾶμε στὴ στιγμὴ.

'Ο Μαλατέστα Νὰ τὰ ποῦμε ἀνάμεσό μας
κάλλιο εἶναι μόνοι οἱ δύο μας
εἰς τὸν κῆπο νὰ κρυφτοῦμε
καὶ στὴν ὥρα νὰ φανοῦμε
Καὶ μὲ χάρδια ἢ μὲ τὸ ζῶρε
νὰ τοὺς πᾶμε στὴν ἀρχή.

Αὐτὴ ἡ τιμωρία εἶναι λίγη γιὰ τέτοια προδοσία λέγει ὁ κ.
Πασχάλης καὶ προσθέτει :

Κάθου περίμενε ἀγαπητὴ μου
γιατὶ πλησιάζει ἡ ἐκδίκησίς μου
ὅτι κ' ἂν μοῦκανες θὰ τὸ πληρώσης
θὰ μετανοιώσης γιὰ ὅλα αὐτὰ
Γλυκὰ χαμόγελα, ψεύτικα δάκρυα
θὰ δῆς τι ἀξίζουσε, ψευτοπροσπείσεις
Μεγάλῃ ἐκδίκησις θὰ κάμω ἐνοιασοῦ
στὴ φάκα πιάστηκες μὴ κουνηθῆς
ἀπ' τὴν ὀργή μου πιά δὲν γλυτώνεις
καὶ τὰ πλερώνεις ὅλα ἐξῶ εὐθύς.

Μαλατέστα 'Ο κακομοίρης ἄδικα ψάλλει
μ' ἄλλο τοῦ κρέμεται στὸ κεφάλι
τοῦ κάκου τρέμει δαιμονιομένος

Εἶναι πιασμένος μὲς τὸ κουβί
χιλία δυὸ σχέδια τοῦκάκου σκέπτεται
χτίζει παλάτια μὲ τραπουλόχαρτα
δὲ βλέπει ὁ ἥλιθιος πῶς στὴν παγίδα
πιάστηκε μόνος καὶ δὲν θὰ ἐγῆ.

'Η σκηνὴ ἀλλάσει. Κῆπος πλησίον τοῦ σπῆτι τοῦ κ. Πασχά-
λη. Ἄριστερὰ τοῦ θεατοῦ σκαλίτσα ποῦ ὀδηγεῖ ἀπὸ σπῆτι στὸν
κῆπο. Δεξιὰ μικρὸ περίπτερο, καὶ μικρὸ κιγκλίδωμα στὸ βάθος.

Σ Ε Ρ Ε Ν Α Τ Α

'Ο Ἑρνέστος Τὶ σιγαλιὰ !... στὴ νυκτιὰ τ' Ἀπριλιοῦ
(ἔσωθεν) τὶ γλυκὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ
Τὸ πᾶν γελᾷ—μ' ἀγάπη μὲ χαρὰ
γιατὶ ἀργεῖς—σ' ἐμὲ νάρθηξ
'Η αὔρες ψάλλουσε-γλυκὰ τραγούδια
μιλεῖ τὸ ρυάκι—μὲ τὰ λουλούδια
Γιατὶ ἀργεῖς—σ' ἐμὲ νάρθηξ;
Μὰ ἔταν θὰ πεθάνω-δάκρυα θάχύσης
Μὰ πιά τὸν ἐραστὴ σου—δὲν θ' ἀνα-
[στήσης.

'Η Νορίνα ἐγαίνει ἀπὸ τὸ περίπτερο καὶ πηγαίνει προφυλα-
κτικὰ νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ κήπου στὸν Ἑρνέστο ποῦ περιτυ-
λυμένος εἰς τὸν μανδύα του στέκει ἔξω ἀπὸ τὰ κάγγελα.

Ν Υ Κ Τ Ω Δ Ι Α

Νορίνα καὶ Πές μου το πάλι ἀγάπη μου
'Ἑρνέστος πῶς εἶσαι ὄλος (ἡ) δικός (ἡ) μου
'Εσύ εἶσαι ἡ ζωὴ μου
Τὸ φῶς μου κι' ἡ χαρὰ
ἄχ! ἡ γλυκεὰ ἡ φωνὴ σου
κάθε μου λύπη παύει
κ' στὴν καρδιά μου ἀνάβει
ἐρωτικὴ φωτιὰ.

46

Ὁ κ. Πασχάλης καὶ ὁ Μαλατέστας μὲ κλεφτοφάναρα στὰ χέρια μπαίνουν σιγά σιγά ἀπὸ τὰ κάγγελα καὶ κρίζονται στὰ δένδρα. Νάτους ἐκεῖ λέγει ὁ Μαλατέστας στὸν κ. Πασχάλη. Ἡ Νορίνα τοὺς βλέπει καὶ κλεῖ βρήθεια. Κλέφτες, κλέπτες φωνάζει. Ἐν τούτοις ὁ κ. Πασχάλης καὶ ὁ Μαλατέστας ἐρευνοῦν στὸν κῆπο διὰ νὰ ἀνεύρουν δῆθεν ποῖος ἦτο ἐκεῖ, ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Μαλατέστας πείθει τὸν κ. Πασχάλη νὰ διώξη τὴν ὑποθετικὴν ἀδελφή του **Σεφρώνια** καὶ νὰ παντρέψῃ τὸν Ἑρνέστο μὲ τὴν **Νορίνα**. Τὴν χήρα ἐκεῖνα τὴν κατεργάρα; Ἐρωτᾷ ὁ κ. Πασχάλης. **Ναὶ ἀπαντᾷ ὁ Μαλατέστας, διότι ἀλλοιώτικα δὲ θὰ ξεφρωτῶθῃ αὐτὴν τὴν διαβολογυναῖκα.** Φωνάζει τὸν Ἑρνέστο καὶ τοῦ ἀναγγέλλει ὅτι ὁ θεὸς του ἀπεφάσισε νὰ τὸν παντρέψῃ μὲ τὴν **Νορίνα** καὶ τοῦ δίνει ἐτήσιον εισόδημα ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα. Μάλιστα λέγει ὁ κ. Πασχάλης φέρ' τὴ **Νορίνα** γλήγορα νὰ τοὺς παντρέψω. Νάτην ἐδῶ ἀπαντᾷ ὁ Μαλατέστας. **Κι' ὁ γάμος μου** λέγει ὁ κ. Πασχάλης. Τὸν ἐματαίωσα διὰ νὰ σ' ἐμποδίσω νὰ κάμῃς ἀνοησίαν τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Μαλατέστας. Ὁ κ. Πασχάλης συγχωρεῖ ὅλους καὶ εὐχαριστημένους ἐνώνει τὸν Ἑρνέστο μὲ τὴν **Νορίνα**.

Ἄσμα τῆς Νορίνας

Τὴν ἀλήθεια σὺλα ταῦτα

εἶναι εὐκολο νὰ βρῆτε

ἀν' μου δώστε προσοχή.

Τρελλὸς εἶναι ὅποιος θὰ πάρῃ

νύμφη εἰς τὰ γηρατεῖα

εἰς τὸ δρόμο μὲ φανάρι

πόνους θάσκανα ζητεῖ.

Τ Ε Δ Ο Σ